

Sygn. akt III KO 77/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kapiński

w sprawie przeciwko D. S.,
oskarżonej o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy
z dnia 10 maja 2018r. o ochronie danych osobowych w zw. z art. 11§2 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 31 sierpnia 2022 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt IX K [...],
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w
K., sygn. akt IX K [...], do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w M.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 23 czerwca 2022 r., sygn. akt IX K [...], zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy D. S., oskarżonej o czyn z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 276 k.k. w zb. z art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 2018r. o ochronie danych osobowych w zw. z art. 11§2 k.k., innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Uzasadniając swój wniosek wskazał, że oskarżoną w sprawie jest wieloletni pracownik zarówno Sądu

Rejonowego w K. jak i Sądu Okręgowego w K., a zarzucane jej czyny związane są z wykonywanymi obowiązkami służbowymi w Sądzie Okręgowym w K.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w K. zasługuje na uwzględnienie.

Określona w art. 37 k.p.k. instytucja stanowi wyjątek od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, zatem jej zastosowanie powinno mieć miejsce jedynie wówczas, gdy przemawiają za tym szczególne względy, związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości. Jednym z nich jest autorytet wymiaru sprawiedliwości, dla kształtowania którego należy unikać sytuacji, w których rozpoznanie danej sprawy przez sąd wiązałoby się z ograniczeniem swobody orzekania lub mogłoby – w odczuciu społecznym – prowadzić do uzasadnionego przekonania o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, LEX nr 3126169*).

Analiza przedstawionych przez Sąd Rejonowy w K. okoliczności prowadzi do wniosku, że występujące w sprawie ściśle, mające charakter bezpośredniej współpracy, kontakty o charakterze zawodowym oskarżonej - będącej wieloletnim pracownikiem Sądu Rejonowego i Okręgowego w K. na stanowiskach kierownika Oddziału Administracyjnego, a także wcześniej jako pełniąca obowiązki Dyrektora Sądu Okręgowego w K. - w odczuciu społecznym (niezależnie od rzeczywistego stanu rzeczy) mogłyby rodzić wątpliwości co do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania przedmiotowej sprawy przez tenże Sąd. Ponadto wśród świadków podlegających wezwaniu są Dyrektor Sądu Okręgowego w K. jak i radca prawny tego Sądu, którzy z racji pełnionych funkcji są znani sędziom Sądu Rejonowego w K..

Podzielić zatem należy argumentację powołaną we wniosku, że z uwagi na fakt, iż oskarżoną jest m.in. była dyrektor sądu wyższego rzędu nad sądem właściwym do rozpoznania sprawy, zaś zarzuty jej stawiane wiążą się z działalnością sądu wyższego rzędu, a nadto oskarżona z racji pełnionej funkcji, jest powszechnie

znana sędziom sądu miejscowo i rzeczowo właściwego, zasadnym jest przekazanie przedmiotowej sprawy do jej rozpoznania przez inny sąd równorzędny.

Należy bowiem uznać, że tego rodzaju sytuacja mogłaby w odbiorze społecznym wywołać przeświadczenie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu i wskazał jako właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy Sąd Rejonowy w M., który znajduje się we właściwości Sądu Okręgowego w K., czyli w innym okręgu sądowym a jednocześnie położony jest stosunkowo blisko Sądu miejscowo właściwego.

[as]